

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

CAPITOLUL 4 AJUTOR LA NEVOIE ȘI PĂZIREA DE NENOROCIRE

SECHESTRUL

Un executor judecătoresc a venit la nevasta unui birjar de droșcă din Berlin, pentru a pune sechestru pentru o sumă de 50 de mărci.

Omul legii avea puține de luat de acolo ; femeia încovoiată și încolțită a trebuit să scoată rufăria dintr-un dulap și de acolo a ieșit la iveală o legătură de corespondență veche.

Portărelul era un cunoscător al timbrelor poștale. El a văzut imediat că timbrele de pe scrisori au valoare mare și a renunțat de aici înainte la sechestrarea dulapului și dimpotrivă, a lipit pe un plic vechi sigiliul, care reprezenta o veche marcă prusacă întipărită, cu fir de mătase și care se cumpăra de către comercianții de timbre poștale cu 150 de mărci.

La o cercetare atentă mai era acolo un mare număr de astfel de plicuri. La îndemnul executorului judecătoresc, sârmana bătrână s-a dus la un comerciant de timbre, care i-a plătit pentru acele mărci rare și pe plicuri 3500 de mărci.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA

9 – 12

18 – 20

JOI

18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

Dar cine i-a trimis acelei sârmane, în necazul și în restriștea ei, tocmai pe acest portărel, care avea pricepere pentru comoara neștiută din casa ei ?

CONSILIERUL DE LA CURTEA DE CONTURI SALVAT

Un slujbaș împărătesc, a. D., în vârstă de 77 de ani, povestea :

Era în a doua jumătate a anilor 20, când moșia boierească Pilchowitz din Silezia Superioară a fost confiscată de către provincie. Revizorul Kluge din Ratibor, la trei mile depărtare de acolo, s-a dus la P., pentru revizuirea calculului anual. Domnul amintit ocupa acolo câteva camere, în conacul boieresc.

Revizorul de la curtea de conturi a avut într-o noapte un vis care l-a neliniștit.

Ca urmare, toată dimineața spiritul său a fost apăsător și revizuirea calculului nu voia deloc să înainteze.

Așa că a cerut o trăsură boierească, a plecat acasă și ajuns acasă a găsit totul pus la punct. Nevasta lui s-a mirat că bărbatul ei a venit acasă în cursul săptămânii și i s-a spus motivul.

Dar când domnul Kluge s-a întors a doua zi înapoi la P. și a intrat în dormitorul lui, a observat, spre spaima lui, că o bucată de tavan era căzută pe patul lui, iar patul fusese distrus. [Preluare din cartea : „Întâmplare” sau *Providența Lui Dumnezeu ?* | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului

„Căci tu ești un popor sfânt
pentru Domnul Dumnezeu
tău, și Domnul Dumnezeu
tău te-a ales ca să fii un popor
al Lui dintre toate popoarele de
pe fața pământului”.
[DEUTERONOMUL 14 : 2]

- Editorial
- Sechestrul
- Consilierul
- Cum pot fi mântuit ?
- David Livingstone

Editorial. *Prieten și vrăjmaș* (II)

„Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri ?” (Iosua 5 : 13)

[Continuare din numărul trecut] Dar omul înșelat de satan, L-a împins afară pe singurul lui Prieten și L-a pironit pe crucea de la Golgota.

Așa de orbi suntem noi toți din fire. Abia când harul lui Dumnezeu ne deschide ochii, Îl recunoaștem pe marele nostru Prieten, Isus și pe marele nostru vrăjmaș, satan ! Ce mare este orbia inimii oamenilor !

Fii și fice disprețuiesc rugămintele mamei devotate, avertizările tatălui, disciplinările lui.

Aproape întotdeauna cei care sunt învăluți de lanțurile păcatului și ale nechibzuinței, îi resping pe cei care le vor binele ; dar pe cei care îi ademenesc la păcat, de la care învață vorbele murdare, înjurăturile rele, flecărelile ușuratică, pe aceia îi privesc ca pe prieteni ai lor și îi urmează – până ajung în mizerie.

Prieten – ce cuvânt mareț !

„Prietenul adevărat iubește oricând și în nenorocire ajunge ca un frate.” (Proverbe 17 : 17)

„Este un prieten care ține mai mult la tine ca un frate.” (Proverbe 18 : 24)

Aceasta o spune Dumnezeu. Ai un asemenea prieten ?

Un soldat bătrân povestește din tinerețea lui :

„Pe când eram băiat, am făcut o excursie pe jos cu trei prieteni. La un lac frumos am hotărât să ne scăldăm. Eram toți înotători de încredere. Dar înotând, m-am încălzit în plante agățătoare.

Știam cât de periculos este și că propriile eforturi de a te smulge din ele nu au drept consecință decât de a te încălci și mai mult.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Prin urmare am rămas foarte liniștit, am strigat către prietenul meu să-i spun în ce stare mă aflu.

El a înotat spre mine, mi-a întins mâna și m-a eliberat. –

După aceea, de-a lungul anilor vieții mele a dat dovadă de credincioșie.”

Ce întâmplare frumoasă, ce imagine potrivită despre ceea ce fac prietenii – **dau mâna, nu se tem de propria primejdie, te ajută să ieși.**

Isus este adevăratul Prieten. El aude strigătul omului încâlcit în păcatul lui, care nu se poate desface singur.

Isus a pus totul în joc, Și-a dat slava, pe Sine Însuși, pentru a-i întinde celui pierdut mâna salvatoare, să-l ajute să iasă din pierzare și să-l ducă pe țarmul sigur al mântuirii.

Pe câmpul de luptă al acestei vieți, permanent sunt confundați prietenul și dușmanul.

Mulți îi numesc prietenii lor, pe bărbații pe care îi așteaptă la cârciumă cu țuică și cu jocul de cărți.

Unele fete îl numesc prietenul lor pe bărbatul care le distruge cîntea, bunul nume, fericirea vieții, pacea inimii.

Dar astfel de oameni, care mărturisesc despre Dumnezeu, care strigă la Isus, care declară adevărul, aceia sunt numiți oameni dubioși, exaltați, ipocriți, nebuni, cu aceia nu vor să aibă de-a face.

Se tem de a fi văzuți cu ei pe stradă. Sunt tratați ca dușmani.

Ai vorbit și tu această limbă ? Ai tras și tu asupra adeptilor lui Isus cu săgețile batjocurii și cu vorbe de amărăciune ?

-o face ; toate tragerile tale Îl nimeresc pe Domnul Însuși. Când la trântit la pământ pe Saul, dușmanul înverșunat al credincioșilor, a spus :

„Saul, Saul, pentru ce Mă prigonești ?!” (Faptele Apostolilor 9 : 4)

Romanele proaste și cărțile rele care aprind plăcerea senzuală și zugrăvesc imagini ademenitoare în fața ochilor, până, în sfârșit, este luată hotărârea de a străpunge zidul disciplinei și al conștiinței, de a savura plăcerea păcatului – asemenea cărți sunt prețuite ca prieteni interesanți, cu care te poți îndeletnici cu plăcere ore în șir.

Dar Biblia, Cuvântul adevărului, care vorbește despre Dumnezeu și veșnicie, despre judecată și mântuire, care prezintă dragostea, credincioșia și puterea lui Isus, aceasta este numită o carte sumbră ; ea este tratată ca un vrăjmaș.

Coniacul, prin care se revarsă în mii de familii fluvii de nenorociri și lacrimi, a fost numit : „*prietenul omului sărman*”. Ce minciună satanică !

Prietenii din zilele de sănătate și de băutură, dispar după aceea dintr-odată.

Un zidar zăcea de un an și jumătate în mansarda lui. El a căzut de pe schelă, și-a rănit coloana vertebrală, ambele picioare au fost paralizate.

Își ducea zilele inapt de muncă, bolnav, cu multe dureri.

Atunci au venit creștini care auziseră despre nenorocirea lui, l-au vizitat cu mângâiere și ajutor. Atunci el s-a plâns :

„**Nici unul dintre toți acei tovarăși care au băut și au înjurat împreună cu mine, nu m-a vizitat vreodată.**”

Este Isus prietenul tău ? Ești tu prietenul lui Isus ? ...

Dar despre Isus, un copil al lui Dumnezeu spune cu bucurie fericită :

„*Eu sunt a iubitului meu și iubitul meu este al meu !*” (Cântarea Cântărilor 6 : 3). [Continuarea în numărul viitor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui I V I Georg von Viebahn, BERLIN I 1900 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 1421*

Lumini peste veacuri **Volumul II [Petru Popovici]** **CAPITOLUL 13** **DAVID LIVINGSTONE**

Aflând de la băștinași că dacă e omorât numai unul atunci când dau atac la vite, ceilalți părăsesc acea zonă, Livingstone cu câțiva s-au pus la pândă și când au apărut leii, Livingstone a tras un foc asupra unuia și l-a nimerit, dar până să-și încarce din nou arma, leul furios a sărit asupra lui, i-a apucat umărul stâng și l-a doborât la pământ.

Leul răcnea grozav și îl scutura cu putere, cum scutură câinele un șobolan.

Mebalwe, un băștinaș credincios, și-a îndreptat arma să tragă.

Leul a observat și s-a aruncat asupra lui și l-a mușcat de coapsă.

Un al treilea s-a apropiat să-l străpungă cu sulița, atunci leul a sărit asupra lui, dar în clipa aceea a primit un alt glonț și s-a prăbușit mort.

Numai mâna cea bună a lui Dumnezeu l-a scăpat pe Livingstone, dar a rămas deformat pentru toată viața, căci oasele umărului au fost sfărâmate de colții leului.

Mebalwe s-a vindecat și el de mușcătura leului și a fost un bun ajutor în lucrarea sfântă și înflăcărat predicator printre băștinași.

Greutățile cu care a fost confruntat, în timp ce căuta să-și facă lucrarea misionară în Africa, au fost : malaria, musca țețe și leii de care era plină acea parte a junglei.

Musca țețe făcea ravagii asupra vitelor. Boii care trăgeau la carul misionarului, în mai multe rânduri au căzut morți pe drum, din cauza înțepăturii veninoase a acestei muște.

La fel, malaria l-a atacat chiar la începutul misiunii și l-a chinuit toată viața. După un an de la căsătorie, datorită invidiei celui alt misionar, care vedea că negrii îl simpatizează doar pe Livingstone, nu și pe el, s-au iscat neînțelegeri.

Atunci David a vorbit cu Maria și s-au decis să se mute la Conuane, vreo 62 km mai la nord.

Acolo, a trebuit să-și clădească altă casă. Dar nici aceasta n-au folosit-o mult timp, căci lipsa de ploaie făcea imposibilă agricultura.

El a vorbit cu Sechele că, spre a putea avea pâinea necesară și celelalte alimente, e bine să se mute în apropierea unui râu cu ajutorul căruia vor putea face irigații.

Din călătoriile sale, știa că la Kolobeng ar fi un așa loc potrivit.

Sechele a acceptat ideea și a decis să se mute cu tot tribul acolo.

Respectul, ce și-l câștigase Livingstone, i-a determinat pe toți să-și împacheteze corturile și să plece cu el. ... [Continuarea va fi în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**